

[Lynnerup Nielsen.]

arbejde, er jeg naturligvis ikke klar over, om man i udvalget gennem undersøgelser og overvejelser har fået et sådant overblik over sagen, at man mener, der er grundlag for en så dybtgående og principiel ændring af ejendomsbeskatningen, som her er tale om.

Lovforslagene tager jo sigte på, at en væsentlig del af ejendomsskatterne flyttes over på de personlige skatter. Alle skatter er steget meget, og både personlige skatter og ejendomsskatter er steget særlig stærkt. Spørgsmålet er så, om skævheden mellem de to skatteformer har udviklet sig sådan, at de her foreslåede ændringer vil være den retfærdighedshandling, som ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Arnth Jensen, sagde. Vel er det rigtigt, at amtskommunernes udgifter, ikke mindst på sygehusvæsenets område, er vokset meget stærkt gennem årene og naturligvis særlig i de senere år, hvor lønninger til læger og sygeplejersker og udgifterne til udvidelser er steget stærkt, men den ærede ordfører må dog vistnok indrømme, at en ikke helt ubetydelig del af udgifterne til sygehusvæsenet er afholdt gennem personlige skatter. Jeg tænker her på de love, der gennemførtes i 1946. Sygehusloven gav amtskommunerne godt en snes millioner kroner fra udligningsfonden pr. år, og dette beløb må jo have dækket en ikke helt uvæsentlig del af stigningen på sygehusvæsenets og sundhedsvæsenets område. Også til dækning af udgifterne til vejnettet ydes der ret store beløb af benzinafgiften, af vejfonden. Det tjener også til en vis udjævning af byrdefordelingen mellem de to skatteformer.

Et tilstrækkeligt materiale til bedømmelse af virkningerne af den her foreslåede skatteomlægning må være en betingelse, og såfremt lovforslagene blev vedtaget rå, som de her er forelagt, mon de så ikke kom til at virke på den særlige måde, at det i det store og hele lettede det større landbrug, medens tyende, landarbejdere og tjenestemænd ville få den byrde, det større landbrug her kastede af sig? Jeg er ikke helt sikker på, at husmænd og små husejere, de med de små indtægter, vil få nogen væsentlig lettelse ved den omplacering af byrdefordelingen, der her er tale om. Jeg tror ikke på, at gennemførelse af disse lovforslag vil udjævne de mangler, uretfærdigheder og skævheder, som udvik-

lingen har medført på det skattemæssige område. Det er rigtigt, at sygehus- og sundhedsvæsenets udgifter er steget, men mon det ikke igen ligesom i 1946 skulle være en farbar vej gennem et større eller mindre tilskud fra den kommunale fond at hidføre en udjævning på dette område?

Som forslagene er forelagt og med de oplysninger, som nu kan gives vedrørende den principielle ændring, disse forslags gennemførelse vil medføre på det skattemæssige område, kan mit parti ikke gå ind for dem, men må vende sig imod dem.

Hans Hansen (Rørby): De to lovforslag, som her foreligger til behandling, er jo gengangere, og jeg kan stort set henvise til de udtalelser, jeg fremsatte ved forslagenes behandling i fjor.

Amtsskatterne er tredoblet i de sidste 10 år, siger den ærede ordfører for forslagsstillerne. Det kunne egentlig være interessant i denne forbindelse at få foretaget en undersøgelse af, hvor meget skatterne i al almindelighed er steget i de sidste 10 år. Det ligger ikke for. Men jeg tror ikke, at amtskatterne er steget så meget som de øvrige skatter.

Dertil kommer, at grundlaget for forslagenes fremsættelse i fjor, den forholdsvis kritiske periode, som amterne var inde i på grund af de forhold, som det ærede medlem hr. Axel Sørensen nævnte, var noget anderledes, end det er i år i al almindelighed, og der er også en anden forskel fra i fjor, idet det er bebudet, at landbrugets forrentningsprocent bliver ca. 6, altså en betydelig stigning i rentabiliteten af landbrugsejendomme. Der er heller intet tegn på, at de høje amtskommunale skatter i mindste måde har trykket landbrugsejendommene i handelen.

Alt dette peger i modsat retning, og når dertil kommer, at der sidder to kommissioner og tumler med de spørgsmål, både den omtalte store skattekommission og grundskyldskommissionen, hvis betænkninger snart kan forventes, synes jeg slet ikke, der er nogen grund til overhovedet at behandle det rejste spørgsmål, og det er jo ikke i år mere presserende end de andre år.

Jeg er enig i, at den harmonikabeskatning, som den ærede ordfører for forslagsstillerne omtalte, er meget uheldig. Man kan